

خانواده های با ایمان

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: اعمال رسولان ۱۰: ۱-۲۸، ۳۴، ۳۵؛ اول قرنیتیان ۲: ۲؛ اول تسالونیکیان ۵: ۲۱، ۲۲؛ یوحنا ۱: ۱۲، ۱۳؛ اول یوحنا ۵: ۱.

آیه حفظی: « پس اکنون که گرداگرد ما چنین شاهدان امین بی‌شماری قرار گرفته‌اند ما باید از هر قید و بندی و هر گناهی که دست و پای ما را بسته است آزاد شویم و با پشتکار در میدانی که در برابر ما قرار گرفته است بدویم. به عیسی که ایمان ما را به وجود آورده و آن را کامل می‌گرداند، چشم بدوزیم. چون او به خاطر شادی‌ای که در انتظارش بود، متحمل صلیب شد و به رسوایی مردن بر روی صلیب اهمیت نداد و بر دست راست تخت الهی نشست است » (عبرانیان ۱۲: ۱، ۲).

مهم نیست که در کدام مرحله از زندگی هستیم، یا در گذشته از چه مراحل عبور کرده ایم، یا در آینده چه در پیش رو داریم، ما در برابر پیشینه های فرهنگی قرار داریم. والدین ما، فرزندان ما، خانه های ما، خانواده های ما، حتی کلیسای ما، همگی تحت تاثیر فرهنگی قرار دارند که در آن زندگی می کنند، و تا حد زیادی هم متاثر از آن می باشند. اگرچه عوامل زیادی در تغییر روز سبت از شنبه به یکشنبه نقش داشته اند، این یک مثال قوی است که چگونه فرهنگ در طول زمان، با قدرت و بطور منفی، کلیسا را تحت تاثیر قرار داده است. هر روز که از کنار یک کلیسا عبور می کنیم، به ما یادآوری می شود که چقدر قدرت دسترسی فرهنگ قوی می تواند باشد.

خانواده های مسیحی در طول زمان با چالش های فرهنگی مواجه می شوند. گاهی این تاثیرات فرهنگی می تواند مثبت و خوب باشد، گرچه، بیشتر این تاثیرات منفی بوده است. خبر عالی این است که قدرت انجیل در باره مسیح به ما در برخورد با این چالش های فرهنگی؛ نور، اطمینان، و قدرت می بخشد. این هفته به بررسی اینکه چگونه می

توان «خانواده‌های با ایمان» داشت، می‌پردازیم، در حینی که در پی این هستیم «تا در زمانی که همه منحرف و سرکش هستند، بدون تقصیر و گناه، فرزندان بی‌عیب خدا باشیم و مانند ستارگان در جهان تاریک بدرخشیم» (فیلیپیان ۲: ۱۵).

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۵ ماه ژوئن آماده شوید.

۱۹ خرداد

یکشنبه

آنچه را که خوب است محکم نگه دارید

همانطور که انجیل جهانی می‌شود، مسیحیان با فرهنگها و شیوه‌های مختلف مواجه می‌شوند، که بیشتر آنها مربوط به خانواده و روابط اجتماعی است. یکی از پرسشهای بزرگ برای بشارت دهندگان مسیحی مربوط می‌شود به اینکه چگونه همه چیز در باره ناهنجاری‌های فرهنگی بیان شود، از جمله روابط خانوادگی که ممکن است آنرا ناراحت کننده بیابند.

اعمال رسولان ۱: ۱۰-۱۱، ۳۴، ۳۵ را مطالعه کنید. ما چگونه می‌توانیم، در مورد نیازهایمان برای غلبه بر موانع و محدودیت‌های خودمان در هنگام برخورد با فرهنگ‌های دیگر یاد بگیریم؟

مرگ مسیح برای گناهان هر انسانی، در هر جایی از دنیا بود. هنوز بسیاری از مردم از این حقیقت بزرگ نا آگاه هستند. کار مبشران مسیحی ارسال دعوت نامه این خبر خوش و گرفتن پاسخ آن است. از آنجایی که خداوند هیچ جانبداری نمی‌کند، مسیحیان فراخوانده شده‌اند تا با همه با احترام و دوستی رفتار کنند، همینطور به آنان این فرصت داده شده است، مژده خوب را که برای آنان است، بپذیرند.

اولین مبشران مسیحی در مورد معرفی مژده خوب به دیگر فرهنگ‌ها چه نتیجه‌ای گرفتند؟ از این آیات چه اصلی می‌توان استحصال نمود؟ اعمال رسولان ۱۵: ۱۹، ۲۰، ۲۸، ۲۹؛ اول قرنتی‌یان ۲: ۲؛ اول تسالونیکیان ۵: ۲۱، ۲۲.

اگرچه هر فرهنگی مانند آینه، شرایط سقوط کرده مردم درون آن را نشان می‌دهد، همچنین ممکن است فرهنگ دارای عقایدی باشد که هم سو با کتاب مقدس نباشد، حتی قابل استفاده برای بیان علت آمدن انجیل نباشد. روابط نزدیک خانواده و اجتماع در بسیاری از نقاط جهان نمونه‌ای از ارزش فرهنگی آن جامعه است. مسیحیان می‌توانند با رعایت اصول کتاب مقدسی از آنچه که خوب است حمایت و آنرا تقویت کنند.

در عین حال، حقیقت خداوند نباید با خطر سازش روبرو شود. متأسفانه تاریخ کلیسا نشان می‌دهد که در نتیجه سازش و پذیرش فرهنگها، وصله ای از عقاید شبه مسیحی، بعنوان مسیحیت موثق خودمآئی می‌کند. شیطان ادعا می‌کند که خدای این جهان است و با شادمانی پریشان فکری را منتشر و ترویج می‌کند، ولی عیسی این جهان را رهایی بخشیده است و روح او پیروان وی را به جمیع حقایق رهنمون می‌سازد (یوحنا ۱۶: ۱۳).

چقدر از ایمان شما بوسیله فرهنگ شکل گرفته است، و چقدر در اثر حقیقت کتاب مقدس شکل گرفته است؟ چگونه می‌توانیم این دو را از هم تشخیص دهیم؟ آمادگی داشته باشید تا در کلاس در مورد آن بحث و گفتگو کنید.

۲۰ خرداد

دوشنبه

قدرت فرهنگ در خانواده

« من او را انتخاب کرده‌ام تا به پسرانش و به نسل خود یاد بدهد که از من اطاعت کنند تا هرچه را که نیکو و درست است، انجام دهند. اگر آنها این را انجام دهند، من هرچه را به ابراهیم وعده داده‌ام، انجام خواهم داد » (پیدایش ۱۸: ۱۹).

اگرچه خانواده‌ها ممکن است در موقعیت‌های مختلف ظاهر شوند، اما خانواده‌ها خشت‌های سازنده جامعه هستند؛ بنابراین، بسیار از ویژگی‌های متفاوت فرهنگی از جوامع مختلف مستقیماً به خانواده وابسته است. به عنوان مثال، در یک فرهنگ کهن مفروض است که مرد مسئول خوردن جسد مرده والدین خود بوده است، و در فرهنگ دیگر، مردی که می‌خواست ازدواج کند و خواستگار عروس بود باید برای پدر عروس به عنوان مهریه سرهایی خشک شده از قبیله متخاصم را می‌آورد. حتی در دوران مدرن، عقیده‌هایی مربوط به کودکان، خواستگاری، طلاق، ازدواج، والدین، و غیره بطور گسترده وجود دارد. همانطور که ما پیام خود را به فرهنگ‌های مختلف منتشر می‌کنیم، باید یاد بگیریم که به هر طریقی با آنان ارتباط برقرار کنیم، حتی زمانی که هم سو با اعتقادات ما نیست، و مشکلات غیر ضروری ایجاد نکنیم. هم زمان، از نزدیک در خانه، باید کاملاً از آنچه که نفوذ و تاثیر فرهنگ در خانواده ما است، آگاه باشیم.

در نمونه‌های زیر، به چه طریقی‌هایی فرهنگ در زندگی خانوادگی تاثیر می‌گذارد؟ چه اصولی را از این آیات می‌توانیم یاد بگیریم؟

پیدایش ۱۶: ۱-۳

هیچ کدام از ما در یک محیط بسته و ایزوله زندگی نمی کنیم؛ همه ما و خانواده ما تحت تاثیر فرهنگی هستیم که در آن زندگی می کنیم. به عنوان یک مسیحی مسئولیت ما این است همانطور که در درون فرهنگ خود زندگی کنیم بهترین کارها را انجام دهیم، و آنچه را که با ایمان ما هماهنگی دارد تا حد ممکن حفظ کنیم.

چه چیزهایی از فرهنگ خاص شما که به زندگی خانوادگی شما کمک می کنند در هماهنگی با کتاب مقدس هستند؟ چه چیزهایی نیستند؟ چگونه می توانید بهترین تطبیق را بین ایمان خود و فرهنگ خود، بدون کنار گذاشتن حقایق ضروری آن انجام دهید؟

۲۱ خرداد

سه شنبه

بقای خانواده از طریق فصول تغییر

تغییر یک رخداد غیر قابل گریز و بر هم زننده نظم زندگی در خانواده است، صرف نظر از فرهنگی که در آن زندگی می کنیم. برخی تغییرات مربوط به چرخه زندگی قابل پیش بینی هستند. اغلب تغییرات، مثل مرگ، بلایای طبیعی، جنگ، بیماری، جابجایی خانواده، یا شکست، کاری غیر قابل پیش بینی هستند. بسیاری از خانواده ها با تغییرات اجتماعی و اقتصادی در جامعه و کشورشان مواجه هستند. سایر تغییرات به طور مستقیم به فرهنگ مربوط می شود.

در مثال های زیر برخی از تغییرات بزرگ، حتی آسیب زننده روح وجود دارد که مردم با آن روبرو هستند. با استفاده از تخیل خود، خود را در موقعیت آنان قرار دهید. چگونه این تغییرات بر زندگی آنان تاثیر می گذارد؟ چه عاملی به شما می تواند کمک کند که از عهده آن بر آید؟ به چه شیوه ای ممکن است عکس العمل متفاوتی نشان دهید؟

ابراهیم، ساره، و لوط (پیدایش ۱۲: ۱-۵)

دانیال، حنایا، میثائیل، عزریا (دانیال ۱)

تجربه از دست دادن، تغییر واضطراب از بلا تکلیفی را نسبت به آینده به همراه دارد. بسته به توانایی خانواده برای تطابق یافتن با تغییرات، این تجربه ها می تواند مردم را به سطح جدیدی از رشد و قدرانی بخاطر امور روحانی وادار، یا می تواند به استرس و اضطراب سوق بدهد. شیطان از این تغییرات مختل کننده سوءاستفاده می کند و امیدوار است که تردید و بی اعتمادی به خداوند را ایجاد کند. وعده های کلام خداوند، منابع حمایتی خانوادگی و دوستان، و اطمینان از اینکه زندگی آنان در دست خداوند است، به خیلی از زنان و مردان قهرمان در ایمان کمک می کند که با موفقیت از عهده تحولات حیاتی و مهم زندگی بر آیند.

اگر شما شخصی یا (حتی کل یک خانواده) را می شناسید، که با تغییرات ضربه روحی مواجه بوده اند، آیا کاری انجام داده اید که مشوق و کمک باشد؟

۲۲ خرداد

چهارشنبه

بسوی نسل اولیه ایمان

بعد از مرگ یوشع و کسانی که هم نسل او بودند، چه بحران ایمانی بوجود آمد؟ (داوران ۲: ۷-۱۲).

مطالعات در باره چگونگی انتقال ارزش ها و اعتقادات موجود در سازمان هایی همچون کلیسا به نسل بعدی نشان می دهد که بنیان گذاران آنان مرتبه خیلی بالایی در تعهد به ایمان داشته اند. آنان کسانی بودند که از اعتقادات حمایت می کردند. اما پس از یک یا دو نسل، بسیاری بینش اصولی را که ستون فقرات ارزش ها بود از دست دادند. آنها ممکن است با تشکیلات همراهی کنند، ولی اغلب از روی عادت. در نسل های بعدی عادت ها به صورت سنت ها و رسوم متبلور شدند. شور و اشتیاق بنیان گذران اولیه دیگر موجود نیست.

گفته شده که خداوند نوادگانی ندارد و فقط دارای فرزندان می باشد. این به چه معنی است؟ همچنین یوحنا ۱: ۱۲، ۱۳؛ ۳: ۷؛ اول یوحنا ۵: ۱ را مطالعه کنید.

روشی رایج برای انتقال ارزش‌ها از طریق نسل‌های قدیمی مسیحیت به نسل‌های بعدی متعلق به افراد مُسن بوده است که به سادگی به جوانان در باره آنچه که اعتقاد دارند گفته‌اند. با این حال یادگیری اعتقادات والدین یا آنچه کلیسا معتقد است، اعتقاد شخصی نیست. یک مسیحی بودن بیشتر از آن است که متعلق به یک سازمان و یا یک عقیده دینی باشد. ایمان واقعی چیزی ژنتیکی نیست، چیزی نیست که به طور طبیعی از نسلی به نسل دیگر منتقل شود. هر کسی نیاز دارد مسیح را شخصاً بشناسد. والدین تنها می‌توانند تا حدی این کار را انجام دهند. کلیسا به عنوان کلی و والدین بطور خاص نیاز است هر کاری انجام دهند تا محیطی ایجاد کنند که جوانان بخواهند انتخاب درست را در آنجا انجام دهند، اما در نهایت، هر نفر در هر نسل می‌تواند تصمیم بگیرد که مژده نیکو(انجیل) را نگاه دارد یا از دست بدهد.

جو، از مکتب بی‌خدایی و الحاد می‌آید، و پس از یک تجربه تغییر قدرتمند، به کلیسای ادونتیست ملحق می‌شود. او با یک زن ادونتیست ازدواج می‌کند و صاحب چند فرزند می‌شود، که البته همه در ایمان بزرگ می‌شوند. او یک روز، درباره شرایط روحانی فرزندانش فکر می‌کرد، و به خودش گفت: «ایکاش فرزندانم تجربه مرا می‌داشتند!» اگر شما آنجا بودید، چه به او می‌گفتید؟

۲۳ خرداد

پنجشنبه

گردانگان قرن بیست و یکم

یوجین پترسون در کتاب مقدس تفسیری معروف خود بنام «پیام» کلمه پیام را بجای «انجیل» بکار برده است. خبر خوش در باره عیسی به واقع پیامی است که جهان امروزی همچنان به آن نیاز دارد. خانواده‌های مسیحی فراخوانده شده‌اند که با هم انجیل را تجربه کنند و آنرا با هر فرهنگی که زندگی می‌کنند به اشتراک بگذارند.

چگونه واژه «پیام» را با استفاده از آیات زیر خلاصه می‌کنید؟ متی ۲۸: ۵-۷؛ یوحنا ۳: ۱۶؛ رومیان ۱: ۱۶، ۱۷؛ اول قرنتیان ۲: ۲؛ دوم قرنتیان ۵: ۱۸-۲۱.

اولین خبری که شاگردان مسیح به همه جا مخابره کردند، قیام مسیح بود. امروزه خانواده‌های مسیحی به این صف طولانی از شاگردان خبر رسان مسیح متصل می‌شوند که این را اعلام کنند که: «او قیام کرده است، همانطور که خودش گفت» (متی ۲۸: ۷). واقعیت رستاخیز باعث می‌شود که همه نبوت‌های دیگری که مسیح در مورد خودش،

در باره خدا و عشق او به گناهکاران، در باره بخشش، و در باره اطمینان از زندگی ابدی بواسطه ایمان به او گفت موثق و معتبر باشد.

عشق پرشور به انجیل. کلام خداوند، نظری اجمالی از زندگی پیروان اولیه عیسی را نشان می دهد. آنها درب خانه های خود را برای مطالعه کتاب مقدس باز کردند؛ آنها با هم دعا کردند، با هم غذا خوردند، و پول و هر آنچه را که داشتند با هم تقسیم کردند، و از یکدیگر مراقبت کردند. تمامی اهل خانه پیام را با تمامی دل پذیرفتند. همه «پیام» را پذیرفتند. آیا همه آنان بطور ناگهانی بی عیب و نقص شدند؟ نه. آیا در میان آنان اختلاف و تضاد وجود داشت؟ بله. اما به نوعی این پیروان مسیح متفاوت بودند. آنها نیازهای خود را برای خدا و یکدیگر بیان کردند. آنها اولویت را در وحدت و هماهنگی در خانه و کلیسا قرار دادند، و تلاش کردند دعای عیسی در باغ جستیمانی را برآورده کنند (یوحنا ۱۷: ۲۰-۲۳). آنان شاهدانی بی باک برای یکدیگر و برای بی ایمانان بودند، و حتی زندگی خودشان را برای اعتقادشان به خطر انداختند.

بنابراین ما هم باید همینطور باشیم. حتی در عصر حاضر که نسبت به امور خدایی بدبین هستند؛ ولی اگر چیزی مهیج در سخنان ما وجود داشته باشد، مردم همچنان برای شنیدن هیجان داشته و گوش جان می سپارند. روح القدس اشتیاق دارد که قلب انسان را با هیجان دربار انجیل پر کند. هنگامی که خبر خوش به واقع در قلبهای ما خوش بشود، همانگونه که در کلام خدا چنین است، مشارکت به طور ناخودآگاه و غیر قابل توقف می شود.

چه تغییراتی باید در خانواده خودتان صورت پذیرد تا برای اعلان و مشارکت «پیامی» که برای آن فرا خوانده شده ایم، قاصد و منادی بهتری باشیم؟

۲۴ خرداد

جمعه

تفکری فراتر: از نوشته های الن جی وایت، «دربارگاه بابل» صفحات ۴۷۹-۴۹۰، از کتاب انبیا و پادشاهان؛ «کلام هشدار»، صفحات ۳۲۴ و ۳۲۹؛ «افراد با خدا احترام نمی شوند»، صفحات ۳۳۰ و ۳۳۱ از کتاب کارگران انجیل؛ «شادمانی در خدا»، صفحات ۱۱۵-۱۲۶، از کتاب گامهایی بسوی مسیح را مطالعه نمائید. (توجه: این صفحات مربوط به کتاب مرجع به زبان انگلیسی است).

افراد با خدا مورد احترام واقع نمی شوند. «دین مسیحیت شخص ایمان دار را به سطح بالایی از فکر و اندیشه و رفتار متعالی می رساند، در عین حال و هم زمان، به تمام نژاد بشر که بواسطه قربانی شدن پسر خداوند «مسیح» که بطور یکسان خریداری شده اند، هدف و عشق خداوند را بیان می کند. در زیر صلیب عیسی مسیح، ثروتمند و فقیر، عالم و عامی، با یکدیگر ملاقات می کنند، بدون توجه به اینکه متعلق به چه طبقه ای از جامعه باشند. همه امتیازها یا برتری های دنیوی که دارند فراموش می شوند، و همانطور

که ما به مسیح نگاه می‌کنیم گناهان ما بخشیده می‌شوند. از خود گذشتگی، تسلیم، محبت بیکران او که در مقام والایی در آسمان بود شرمساری را بر فخر، نفس پرستی، و رتبه اجتماعی انسان قرار می‌دهد. دین مقدس مسیحیت نشان می‌دهد آن اصولی که در آسمان بنا شده‌اند، همه کسانی که از طریق حقیقت تقدیس شده‌اند را یکپارچه می‌کند. و با همه به عنوان کسانی که روحشان به واسطه خون مسیح خریداری شده است و متعلق به او هستند، یعنی کسی که آنان را به سوی خداوند باز می‌گرداند، بطور یکسان رفتار می‌کند». الن جی وایت. — Ellen G. White, Gospel Workers, p. 330.

سوالاتی برای بحث

۱. به عنوان یک کلاس، در مورد پاسخ‌های خود در روز یکشنبه بحث کنید.
۲. چه اصولی را می‌توانیم از نقل قول‌های بالا از نوشته‌های الن جی وایت بیابیم که اگر در زندگی خانوادگی ما اعمال شوند، تغییرات اساسی در آن ایجاد می‌کنند؟
۳. کلیسای محلی شما در پرورش نسل جوان ایمان دار، چقدر خوب عمل کرده است؟ شما به عنوان یک کلاس برای کمک به کلیسا در این مورد چه می‌توانید بکنید؟
۴. چالش‌های تلاش برای انتقال ایمان از یک نسل به نسل دیگر چه هستند؟
۵. فرهنگ چه تأثیرات خوبی بر روی زندگی خانوادگی شما می‌گذارد، و به چه طریق تأثیرات شریانه می‌گذارد؟